



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s. Alber. ordi[n]is car. [sermo]. lxxxviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

In festo sancti Alberti Carmelite

In festo sancti Alberti ordinis Carmelitarum. Ser. LXXXVIII

Sicut lucer:

na fulgoris illuminabit te. Lu. xj. Pro fundamento sermonis qui est de sancto Alberto. de q̄ dicit in the mate: q̄ deus sicut lucerna fulgoris eū illu minat p̄ suam gratiam: oritur theologis. Querit. Utrum de? (calis questio. omnes diligat generaliter. Arguit q̄ nō. Dilectio est ratio electiois: ergo illos solū diligit deus quos ab eterno elegit: sed nō diligit oēs indifferēter: ergo nō diligit oēs generaliter. In oppositū habetur Sap. xj. Diligit omnia dñe: et nihil odisti eorū que fecisti. ergo deus oēs diligit generaliter. et sic questio manet. p̄ utraq; parte dubia. Ad questionem respondendū est fm̄ Bona. sup. ij. sen. dist. xxij. q. ij. q. de? nō dicit creaturā diligere rōne affectionis: s̄ rōne cōsuetudinē alicui? boni: ita q̄ dilectio dei pot? dī ee dilectio effect? q̄ affectus. Cōsuetudo autē diuine bonitatis attendit in duplici genere effectus: videlicet in effectibus nature: et effectibus gratie. Effectus nature oib; est cōs. Effectus hō grē non. Hinc est q̄ dilectio dei quantū ad effectū nature est oib; cōs et generalis. et fm̄ hanc dicit diligere oēm creaturā: quantū ad effectū gratie est specialis: et quantū ad istum quosdā diligit/quosdā odit. Et ex dictis habet solutio argumenti. Et fm̄ istū effectū grē dilexit sc̄m̄ Albertū: iuxta verba passimpra: sic de alijs. Pro declaratiōe verbor; et introduciōe materie p̄dicande notandū: q̄ quāuis q̄libet sc̄tus poss; dī ei lucerna dei. sicut de Joan. bapti. dī. ps. cxxxj. Paraui lucernā ch̄o meo. Et Joā. v. Ille erat lucerna ardens et lucens. Tñ antonomastice et p̄ excellētiā lucerna fulgoris dī ch̄o fm̄ q̄ hō. sicut dī in fili de h̄ noie ch̄i: sc̄tus q̄ quāuis q̄libet sc̄ti dicat ch̄i. ps. Nolite t̄gere christos meos. Tñ antonomastice Iesus nazaren? dī christ? ps. Dilexisti iustitiā et odisti iniquitātē: propterea vniuit te de? et c. Probat hoc rōne et auctoritate. Ratio que dat scientiā sumit a similitudine. Inuenit autē quadruplex similitudo: mystica siue allegorica: iter lucernā

et christi. Raz in lucerna quattuor con sid derare possum; que inueniunt in ea quād do lucet. Primo nāq; lucerna est testea. i. facta de terra. Sc̄do inuenit in ea lychn; albus de bomibice: qui dicit vulgari ter sto pin. Tertio est lumen. Quarto est ole um: quo mediante ignis accendit et lucet. Sic in christo sunt quattuor. Primo nāq; est testea. i. caro facta de terra: q̄ sumpra est de massa Ad de protoplasti. Non quidē per feminale rōnem: id est per virtutē acti uam: s̄ d̄ p̄ corpulentā substantiā: que q̄dē caro Ad est de tra formata. Gen. ij. For; maui igit deus hominē de limo terre: et per hec reprobat positio falsa Galatini he retici: q̄ dixit corp? christi esse de materia celesti: et sp̄m̄ sanctū attulisse illud in brāz virginem et c. Inuitēs illi auctoritati apli di. Num? homo de terra terren? sc̄s hō de celo celestis. j. Cor. iij. Qui etiā error applaudū pictores et c. non tñ ex p̄tinariā sed ex ignozitiā: et ideo p̄ hoc nō sunt here tici: q̄ p̄tinaciā faciunt hereticum. xxiij. q. j. Dicit apls. S; hec positio falsa est repro; bāta p̄ auctoritatē sancte matris eccle. et etiā scripture dicitis in p̄sona ch̄i. Sum et ego mortalis homo: sicut hominib;: et ex genere terreni illius qui prior factus est. Sap. vij. Nec obstat auctoritas apli in Jru allegata: q̄ christ? dicit hō celestis: nō quantū ad naturā assumptā: sed quantū ad naturā assumētē: vel quantū ad p̄u rem formatiū corpis: que fuit virtus spi ritus sancti: fm̄ q̄ declarat Tho. p̄te. ij. q. xxxj. ar. j. Sc̄do in ch̄o est lychnus albus bomibicinus: et significat aiām que fuit et est alba. i. pura et munda ab omni nigredine et cōtāgiōe peccati tam originalis q̄ actua lis: iuxta illud Heb. vij. Talis decebat vt esset nobis pontifex sc̄tus innocēs: impol lut? segregat? a peccatib; et excelsio: celis factus. Nota: sc̄tus. i. oī grā plen?. Inno cēs: quantū ad maculam actualis peccati: iuxta illud. ij. Pe. ij. Qui peccatū nō fecit: nec inuenit? est dol? in ore eius. Impollut? a macula originalis peccati: segregat? a peccatō. i. a massa peccatrice Ad. Et excelsio: celis id est angelis fact?. Tertio in ch̄o ē lumē id est p̄bū dei: q̄ dī splendor gl̄ie et figura substantie p̄is. Heb. j. Joan. j. Erat lux vera. Jre Joan. vij. Ego sum lux mūdi.

Quarto fuit oleū. i. gra spūſſeti que quā
 nis sit vna in eſſentia: tñ triplex eſt in eſſe
 ctu: z tñ triplex vocat. Vocat em gra
 ſingularis pſone que fuit incōparabil plei
 nitudo. Joan. j. Plenū gratia z veritate.
 Per hanc em replet? fuit omī gra z virtutē
 te pter fidem z ſpem. Secōdo vocat gra
 capitul: per quā eſt caput totius eccleſie.
 Ephe. j. Ipſum dedit caput ſup omne eccl
 eſtiam q eſt corpus ipſi. Et ſicut a capti
 te inſtunt in mēbra ſenſus z mor? zc. ſic
 a chō in nos: qz de plenitudine eius oēs
 acceptim? Tertio dicit gra vnionis: qua
 fuit vnita humanitas diuinitati: iuxta il
 lud Joā. r. Ego z pater vni ſum. Et tñ do
 norat p oleū p qd fuit vnctus ipſe z nos.
 ps. Prophea vnxit te de? ds tuus oleo leti
 tie pte pſortib? tuis. i. angelis z ſancis. ps
 plii. Et heb. r. Patet ergo ratio ſimilitu
 dinaria ppter quā chriſtus dicit lucerna.
 Autoritas habet Luc. xv. In parabola il
 la quā domin? ponit de muliere dicens.
 Que mulier habes dragma decem ſi p
 diderit dragma vna: nonne accendit lucer
 nam z euerſit domū z querte diligēter do
 nec inuentat zc. Declara ſicut ſcripti poſt
 ſellā tri. diſca. xiiij. ſermo. ij. pre. ij. Iſta g
 lucerna fulgoris. i. chriſt? illuminauit z conti
 nue illuminat nos mirabiliter z mlti plici
 ter. Joā. j. Erat lux vera zc. Et Joā. viij.
 Ego ſum lux mundi. Sancti aut qui ſunt
 ſerui chriſti: ita pceperunt z cepit lumē
 chriſti. vt etiā alios iuis exēplis illumi
 nent. propter qd non ſolum dicuntur illu
 minari: ſed etiam lux Ephe. v. Eratis aliq
 quando tenebre: nūc autem lux in domi
 no. Et Matth. v. Vos eſtis lux mundi.
 non ramen dicuntur lucerna fulgoris an
 tonomaſice: quia ſolus chriſtus dicit hoc
 modo lucerna: vt dicitū eſt. Sz illumina
 do nos ad inſtar chriſti dicuntur nos illu
 minare: ſicut lucerna: id eſt ſimiles lucer
 ne non equales. ſed ſimiles. Cū ergo bea
 tus Albert? fuerit mag? ſeruus chriſti z
 homines mltipliciter illuminauerit: tñ
 de eo dicit tbema. Sicut lucerna fulgoris
 zc. Patet tbema. Pro introductione. Et
 pro pſecutione vero z complemēto ſermo
 nis notandū: q bea? Albertus quattuor
 ſingularis radios emiſit ad illuminandū
 nos ad inſtar chriſti. propter quod dicitur.

Sicut lucerna zc.
 Prim? radi? eſt pfecte obediētē
 Scōs pure ſapientie
 Tert? pſunde humilitatis
 Quar? pſimalis charitatis.

In feſto ſancti Antonij de Padua. Ser. LXXXIX.

Inuocauit et ve

nit in me ſpiritus ſapientie. Sap.
 viij. Pro fundamento ſermonis:
 citur theologicis queſto.
 Querit. Utrum ſanct? Antoni? ſcien
 tiam z ſapientia de rebus humanis z di
 uinis ſimul habuerit. Arguitur q nō. ait
 pbs: ſcientie ſecant vt res. hoc eſt diuidū
 fm diuerſitate ſubiectoz: ſz res diuie z hu
 mane create: z increate: ſūma diuerſitate
 diſſerūt. ſigif. nulla ſcietia/ nulla ſapientia/
 ſimul pōt eſſe d vtrūq. ſeſt. In oppoſitū
 ſanct? Antoni? habuit ſapientia: ſed ſapientia
 eſt rerū humanaz diuinarūq ſcientia.
 Ergo ſanctus Antonius ſcientiam et ſap
 ientiam de rebus humanis et diuinis ſi
 mul habuit. z ſic queſtio manet pro vtraq
 pte dubia. Ad queſtionē reſpondēdū eſt
 fm Bonauen. ſuper. ij. ſenten. diſti. xxv.
 in primo dubio ad litteram: q ſapientia ca
 pitur dupliciter. Vno modo capitur pro
 pte: z ſic ſapientia dicitur cognitio cauſaz
 rum altiffimaz. Alio modo capitur comū
 niter: z ſic cōprehenditur z includit cogni
 tionem omnium: z hoc modo dicit pbs: q
 ſapiens de qualibet re ſicut ē inquit cog
 noſcere rationem: et hoc modo ſapientia
 includit in ſe duas ſcientias z non ſolum
 illas que ſunt de creaturis: verum etiaz il
 las que ſunt de creatore: et creaturis. Et
 quoniam nomine hominis poteſt in ellij
 gi omnis creatura cum ipſe cum omnibus
 comunicet: hinc eſt q diſtincti ſapientia
 dicit ipſam ſcientia eſſe rerum diuinarum
 z humanarū: tñ eſt ceterarum rerum crea
 tarum. in quibus manifeſtatur ſumma ſa
 pientia dei. Et per hoc ſoluitur argumētū
 z concluditur. q ſanct? Antonius habuit
 ſimul ſapientia z ſcietia: de reb? hūanis
 z diuinis. Juxta pba pſumpta. z ſic de
 alijs. Pro introductione aſſumo miſi auero
 Et iij